



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. december 2017
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Nanna Due Bino
Sagsnr.: 2017-0037-0005
Dok.: 603665

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål 24 vedrørende forslag til lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) (L 68) og forslag til lov om ændring af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger, lov om massemediers informationsdatabaser og forskellige andre love (Konsekvensændringer som følge af databeskyttelsesloven og databeskyttelsesforordningen samt medieansvarslovens anvendelse på offentligt tilgængelige informationsdatabaser m.v.) (L 69), som Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Zenia Stampe (RV) har stillet til justitsministeren den 8. december 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Jakob Lundsager

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål 24 fra Folketingets Retsudvalg efter ønske fra Zenia Stampe (RV) vedrørende L 68 og L 69:

”Kan ministeren oplyse, hvordan bestemmelserne i lovforslaget om viderebehandling af oplysninger til andre formål, jf. § 5, stk. 3 og 23, respekterer de principper, som et enigt Retsudvalg vedtog i en beretning fra januar 2015, jf. beretning af almen art nr. 4 (2014-15 (1. samling)), herunder om nødvendigheden af, at registrering til alle tider overvejes, og at man bør tilstræbe mindst mulig registrering, at borgere skal kunne få oplyst, hvilke data der er registreret om dem, hvem der har adgang til dem, og hvad de bliver anvendt til, samt at der tages hensyn til borgernes retssikkerhed ved samkøring af registre, der indeholder følsomme og fortrolige personoplysninger?”

Svar:

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 indeholder de grundlæggende principper, som dataansvarlige skal iagttage, når de behandler personoplysninger.

Det fremgår f.eks. af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, at personoplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (dataminimering).

Dataansvarlige, der indsamler og anvender personoplysninger, skal således iagttage dette princip om dataminimering. Der findes i dag en bestemmelse med stort set tilsvarende indhold i persondatalovens § 5, stk. 3.

En dataansvarlig skal dermed overveje, om det f.eks. er nødvendigt at indsamle og behandle personoplysninger i given situation.

Dette princip vil også gøre sig gældende i de situationer, som fremadrettet vil blive reguleret i en bekendtgørelse efter lovforslagets § 5, stk. 3.

Dermed vil der også efter den 25. maj 2018 gælde et princip om, at en registrering af oplysninger til alle tider overvejes, og at der kun indsamles og behandles oplysninger, som er nødvendige.

Det bemærkes også, at den registrerede uanset bestemmelsen i lovforslagets § 23 kan søge om indsigt i de oplysninger, der er registreret om den pågældende efter databeskyttelsesforordningens artikel 15.

Lovforslaget til databeskyttelseslovens § 23 lægger alene op til at begrænse oplysningspligten for den dataansvarlige (myndigheden), der allerede én gang har opfyldt sin oplysningspligt over for den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 13, stk. 1 og 2, eller artikel 14, stk. 1 og 2.

Den registrerede er dermed i denne situation blevet orienteret af den dataansvarlige om de oplysninger, som fremgår af artikel 13, stk. 1 og 2, eller artikel 14, stk. 1 og 2. Dermed ved den registrerede allerede, at den dataansvarlige har registreret personoplysninger om vedkommende.

Hvis den pågældende dataansvarlige videregiver oplysninger med hjemmel i en bekendtgørelse udstedt efter lovforslagets § 5, stk. 3, til en anden dataansvarlig (en anden myndighed), skal sidstnævnte dataansvarlig selv sikre sig, at vedkommende dataansvarlig lever op til oplysningspligten.

Det er på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at denne snævre undtagelse fra oplysningspligten i lovforslagets § 23 er forsvarlig. Der henvises i den forbindelse også til svarene på spørgsmål 4 og 20 til L 68 og L 69.